

45.

Kommunstyrelsen KF/KS Karell	
Ink.	2011-05-23
Dnr:	323-1227/2011
Till:	RD

En motion om

Ett dokumenterat arbetsätt för att fler ska fullfölja sin gymnasieutbildning

//Per Olsson, Miljöpartiet de gröna

Behovet av en samlad bild av avhopp och avbrott i stadens gymnasieskolor

I princip alla unga fortsätter till gymnasiet efter grundskolan. Men inte alla kommer ut på andra sidan. Gymnasieutbildning är en stor investering för samhället och inte minst för eleven som satsar både sin tid och sina förhoppningar för framtiden. Varje gång de förhoppningarna grusas har samhället misslyckats.

Unga utan gymnasiekompetens riskerar också, trots en god konjunktur, att fastna i långvarig arbetslöshet. En av de viktigaste åtgärderna för ungdomsarbetslösheten är därför att minska avhoppet från gymnasiet.

Också i ett europeiskt perspektiv är det här en utmaning; I juni 2010 antog Europeiska rådet, Europa 2020-strategin som bygger på tre sammankopplade prioriteringar för att uppnå smart och hållbar tillväxt för alla. Ett av de fem huvudmålen är att fram till 2020 minska andelen elever i EU som lämnar skolan i förtid till mindre än 10 %. För närvarande är det cirka sex miljoner ungdomar i EU som lämnar skolan med endast grundskoleutbildning eller mindre.

Av dem som påbörjade sin gymnasieutbildning i någon av Stockholm stads gymnasieskolor 2006 var det 29 procent som efter fyra år inte hade en fullgod gymnasieutbildning inom 4 år. Samma år, 2010, hade bara 69 procent av 20-åringarna en fullföljd gymnasial utbildning (siffror från Skolverket). Dessa siffror innehåller dels de elever som hoppat av gymnasieskolan helt och dem som inte fått något slutbetyg eftersom de haft för hög frånvaro och inte fått betyg i en eller flera obligatoriska kurser. Det innebär att var tredje ung stockholmare hoppar av gymnasieskolan i förtid eller går ut gymnasiet utan ett fullständigt slutbetyg. Stockholm följer i stort rikssnittet i den här statistiken.

Mer detaljerad statistik av den här sorten, för Stockholms stad, saknas. För att få en bättre bild behöver vi se till siffror gällande hela landet. Skolverket rapporterade 2008 att var tionde elev lämnar gymnasieskolan redan under de två första åren, vilket motsvarar närmare 10 000 avhopp. Men flest avhopp sker under sista året. Ytterligare 20 000 lämnar nämligen tredje årets gymnasiestudier utan att ha grundläggande behörighet. I en närmare analys av avbrotten i årskurs 3 under läsåret 2006/2007, visar Skolverket att en betydande andel av de eleverna nästan klarat behörighetskraven. Avhoppet beror alltså på andra faktorer än elevens förmåga att klara målen.

I gruppen elever med lågutbildade föräldrar, eller med utländsk bakgrund var det ungefär hälften som lämnade gymnasieskolan utan fullständiga studier. Annan forskning har visat att avbrott är vanligare bland elever med individuella program, på yrkesförberedande utbildningar och bland elever som utgör underrepresenterat kön på en utbildning. Det här är ett allvarligt strukturellt problem som behöver hanteras.

Det finns ingen anledning att tro att det skulle vara annorlunda i Stockholm än övriga landet. Men några särskilda uppgifter om Stockholm finns inte. Staden har inte en samlad bild av avhoppet. Staden har inte heller någon egen framtagen statistik för detta vilket gör det svårt

att följa upp eller att utvärdera eventuella insatser. Det vi vet är att av dem som började gymnasiet i någon av Stockholm stads skolor 2009 hade sex procent hoppat av redan under det första året, en något högre andel än i Göteborg och Malmö.

Mer och bättre stöd

Statistiska centralbyrån gjorde under 2007 en undersökning av orsakerna till avhoppet i gymnasieskolan, vilket visade att den vanligaste orsaken till avhopp är att eleven är studietrött. Över hälften av dem som ingick i undersökningen ångrade sitt avhopp. När det gäller stöd i undervisningen så visar enkätresultat från olika studier att många av de elever som avbrutit gymnasiestudierna efterfrågar ett stöd som bättre svarade mot deras behov. SCB bekräftar detta med att med mer stöd skulle var fjärde kvinnlig elev och var tredje manlig elev klarat av att fullfölja sina studier. De har antingen fått för lite stöd, stödet var inte inriktat mot deras problem eller så fick de stöd för sent. Återigen, dessa siffror gäller inte Stockholm stad specifikt, men ingenting tyder på att bilden i Stockholm skulle vara annorlunda.

I 8 kap. gymnasieförordningen återfinns bestämmelser om särskilda stödinsatser i gymnasieskolan. 1 § första och tredje stycket anger skolans skyldighet att ge särskilt stöd åt elever i behov av det: En elev skall ges stödundervisning, om det kan befaras att eleven inte kommer att nå de kunskapsmål som anges i kursplanerna eller om eleven av andra skäl behöver särskilt stöd.

Det är viktigt att skolan tar ansvar och ger stöd i syfte att även främja elevers närvaro i undervisningen. Framförallt eftersom vi vet att elevers studieavbrott i många fall föregås av hög frånvaro. Att ogiltig frånvaro skrivs in i betygen hjälper föga i det här sammanhanget. Framförallt eftersom det råder stor oklarhet kring vad en olovlig frånvaro är. En elev som uteblir av studietrötthet och en elev som låter bli att gå till skolan på grund av trakasserier behöver olika stöd och olika åtgärder. Att föräldrarna blir informerade genom ett textmeddelande när deras barn uteblir från undervisningen kan säkert i några, eller flera fall, hjälpa till att uppmärksamma på ett problem. Men det är långt ifrån tillräckligt.

Ett medvetet och dokumenterat arbetssätt i staden och på skolorna måste utgå från att eleven är i centrum för sitt eget lärande. Genom ett framåtsyftande arbete behöver arbetsmiljön och skolmiljön vara trygg och lustfylld så att utbildningen blir meningsfull och hanterbar. Det är inte en misslyckad elev som behöver stöd, men en misslyckad skola som inte ger det stödet som behövs.

En medveten strategi från staden och ett dokumenterat arbetssätt på skolorna får samtidigt inte gå ut på att anpassa kurserna genom förenkling och reducering, vilket innebär sämre undervisning och en definiering av eleven som avvikande. Arbetet måste syfta till att ge alla elever optimala förutsättningar för sitt lärande, inte bara stödja elever som behöver särskild anpassning. Det leder ofrånkomligen till att stödet kommer för sent.

Det är inte tillräckligt att veta att eleven inte når målen, vi måste veta varför

Sommaren 2009 presenterade Skolinspektionen en granskning av vad gymnasieskolor gör för att förhindra avhopp och för att alla elever ska nå målen med utbildningen. Skolinspektionen konstaterar att skolorna inte tar problemen på tillräckligt stort allvar, framförallt tar inte skolornas huvudmän inte problemen på tillräckligt stort allvar. Stockholm stad ska inte vara en sådan huvudman.

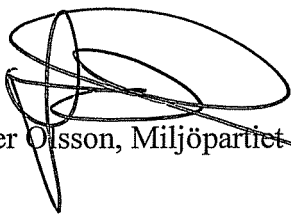
Vi måste kunna garantera en meningsfull och hanterbar gymnasieskola för alla elever. Skolinspektionen kommer i sin granskning fram till att skolor sällan granskar orsakerna till varför eleverna når, eller inte når, målen. Viktigt är att inte fransäga sig ansvaret för de elever som inte når målen och att jobba systematiskt och tydligt på alla nivåer för att lyckas sänka frånvaron rejält. Det kräver långt mer än att skriva in olovlig frånvaro i betygen.

Stockholms gymnasieskolor ska ha en medveten strategi för att alla elever ska fullfölja utbildningen. Det ska finnas ett genomtänkt och dokumenterat arbetssätt för att minska avhoppet och göra det möjligt för alla elever att lyckas i gymnasiet. Skolorna ska inte bara kunna svara när enskilda problem uppstår, utan ha en generell, förebyggande och framåtsyftande beredskap. Om detta bör det finnas en bred politisk enighet.

Förslag till beslut

Med anledning av ovanstående föreslås Stockholms stads kommunfullmäktige att

- Att samtliga gymnasieskolor ska ha ett genomtänkt, dokumenterat och framåtsyftande arbetssätt för att minska avhoppet och möjliggöra för alla elever att fullfölja utbildningen
- Att stadens uppföljning av gymnasieskolornas resultat också innefattar en analys av varför eleverna når, eller inte når, målen.
- Att utbildningsförvaltningen årligen ska rapportera antalet avhopp och avbrott i gymnasieskolan för samtliga program och årskurser, till utbildningsnämnden och kommunstyrelsen

Per Olsson, Miljöpartiet de gröna

